

РЕШЕНИЕ

№ 2583

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА В. НИКОЛОВА
ДИМИТРОВА

при участието на секретаря Д.В.Н.
като разгледа докладваното от ЯНА В. НИКОЛОВА ДИМИТРОВА
Административно наказателно дело № 20211110214971 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „Ф.“ ЕООД срещу Наказателно постановление (НП) № 516485-F534812/08.06.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – София в Централно управление на Национална агенция по приходите (ЦУ-НАП), с което на жалбоподателя на основание чл. 287б от Данъчно-осигурителен процесуалния кодекс е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 37, ал. 2 вр. чл. 13, ал. 1 от ДОПК.

В жалбата са изложени твърдения, че обжалваното НП е незаконосъобразно, неправилно и се иска неговата отмяна. Жалбоподателят посочва, че административнонаказващият орган е цитирал дословно съдържанието на АУАН. Сочи се, че дружеството не е адресат на разпоредбата на чл. 287б ДОПК, тъй като няма качеството на „участник във фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск“. Допълва се, че описанието на нарушението е неясно, както и неподкрепено с доказателства. Алтернативно навежда, че случаят следва да бъде

квалифициран като „маловажен“, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от Д. Д. Х., в качеството му на управител. В хода на съдебната прения, поддържа изложените в жалбата съображения, допълва, че наложената имуществената санкция е в прекомерен размер. Моли оспореното наказателно постановление да бъде отменено.

Въззиваемата страна – началник на отдел „Оперативни дейности“ към ЦУ на НАП – редовно уведомена, представлява се от юрк. П., която моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени обхвата на съдебния контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок (наказателното постановление е връчено на 11.10.2021 г., а жалбата е подадена на 18.10.2021 г.), от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е *допустима*.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

Жалбоподател е „Ф.“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище гр. .... Същото се представлява от Д. Д. Х. с ЕГН *****. Дружеството стопанисвало търговски обект – склад 30, намиращ се на адрес гр. София, ...

На 30.11.2019 г., около 12:00 ч., свидетелят П. Г. Г., заемащ длъжността „инспектор по приходите“ в НАП, извършил проверка на стоките на търговския обект - склад. На място на проверката присъствало и лицето И.Н.Т., което не могло да представи документи относими към наличната стока и последващите контрагенти на дружеството. Установеното от проверката било материализирано в протокол, сер. АА № 0045274/30.11.2019 г., с който дружеството било задължено на 14.12.2019 г., да представи пред ЦУ на НАП – договор за наем № 12/28.09.2018 г., всички фактури по последваща реализация на стоката по митническа декларация № 19BG005807040853R8 от 28.11.2019 г., справка от складова програма, относно налични стоки в склада към 30.11.2019 г.

На 10.01.2020 г., свидетелят Г., проверил дали дружеството е изпълнило задълженията си да изпрати нужната документация в ЦУ-НАП, направил проверка и на имейл: ... както и в деловодството, при което установил, че проверяваното дружество не е изпълнило задължението си, за което съставил протокол № 1244048/10.01.2020 г.

На 20.01.2020 г., при така установеното, в присъствието на двама други свидетелите, П.Г. съставил АУАН № F534812/20.01.2020 г., в който било прието за установено, че като не е изпратило на 14.12.2019 г. в ЦУ на НАП, писмено изисканите му документи, „Ф.“ ЕООД е нарушило разпоредбата на чл. 37, ал. 2 вр. чл. 13, ал. 1 от ДОПК. Актът бил връчен на управителя на дружеството, който го подписал без възражения, такива не постъпили и в

законоустановения срок.

При идентична словесна и цифрова квалификация, било издадено и оспореното наказателно постановление № 516485-F534812/08.06.2020 г., с което на основание чл. 278б от ДОПК, на дружеството – жалбоподател била наложена „имуществена санкция“ в минимален размер от 3000 лв. Постановлението било връчено на 11.10.2021 г.

Гореизложената фактическа обстановка съдът извежда след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства – п казанията на св. Г., протокол за извършена проверка в обект сер. АА № 0045274/30.11.2019 г. (л. 7-8), протокол за извършена проверка в обект сер. АА № 0045275/30.11.2019 г. (л. 9-10), протокол № 1244048/10.01.2020 г. (л. 11), протокол № 1244049/10.01.2020 г. (л. 12), заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018 г. (л. 13-15), справка търговски регистър (л. 20-22), пълномощно (л. 27), пълномощно (л. 34-36), заповед № 3766/25.09.2019 г. (л. 37).

Съдът кредитира показанията на свидетеля Г., които са последователни, логични и потвърждават възприетата от съда въз основа на представените писмени доказателства фактическа обстановка. Същите установяват датата, мястото и начина на осъществяване на проверката в стопанисвания от дружеството жалбоподател, склад, установената на място стока, както и неизпълнение на задължението му да изпрати надлежно описаната документация, необходима за осъществяване на надзорните функции на контролния орган. Фактите от свидетелските показания на св. Г., се подкрепят от приложените по делото протоколи от извършената проверка. Същите са надлежно връчени на представител на дружеството, от което следва, че са били уведомени за вмененото им задължение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата.

В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП са съставени/издадени от материално и териториално компетентни органи видно от – чл. 279, ал. 1, пр. 1 ДОПК и заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018 г., т. 2.1., относно актосъставителя, както и чл. 279, ал. 1, пр. 2 ДОПК и т. 1. 1. – относно АНО.

Същите отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, констатираното нарушение е изчерпателно описано в акта за установяване на административно нарушение, по идентичен начин – описано и в наказателното постановление, подведено е правилно под съответната норма на материалния закон, надлежно връчени на нарушителя чрез упълномощено от него лице, с оглед гарантиране на неговите права. Тук

е моментът да бъде посочено, че нарушението е достатъчно точно и ясно описано, като в самия АУАН и НП, са посочени и доказателствата въз основа, на които проверяващите органи са обосנוвали извършването на административното нарушение, поради което и възраженията на жалбоподателя в насока за допуснати съществени процесуални нарушения, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Съдът установи, че в оспореното НП е допусната техническа грешка, относно правилното изписване на номера на митническата декларация, за която е изискана документацията. Но неправилното изписване се дължи, на това, че са съставени два АУАН, за две нарушения, като са изисквани съответните документи и за двете митнически декларации. Доколкото в описателната част на наказателното постановление е посочен правилният номер и се извежда еднозначно, както задължението на жалбоподателя, така и неговото неизпълнение, то съдът намира, че така допусната техническа грешка, не засяга съществени реквизити от съдържанието на акта, както и не ограничава правото на защита на жалбоподателя.

Воден от горното съдът намира, че административнонаказващият орган не е извършил нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че от обективна страна дружеството – жалбоподател е осъществил административно нарушение с правна квалификация чл. 37, ал. 2 вр. чл. 13, ал. 1 от ДОПК.

Обратно на възражението на жалбоподателя, съдът приема, че дружеството е участник в административното производство, което се извежда от разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от ДОПК: „Участници в административното производство са субектите и всички други лица, които участват в извършването на процесуални действия.“. След започване на проверката от страна на органите по приходите, със съставянето на протокол за извършена проверка, сер. АА 0045274/30.11.2019 г., се счита за образувано производството по ДОПК, а от там и жалбоподателят става участник в процеса, който е обвързан с права и задължения, както и гаранции за тяхното упражняване. От друга страна са поставените задълженията на проверяващите органи – в лицето на инспекторите по приходите на НАП, които, за да бъдат постигнати целите на закона, са оправомощени да извършват действията по чл. 12, ал. 1, т. 1- 4 от ДОПК.

От друга страна, за да извършат пълно, всестранно и обективно действията по контрол за спазването на разпоредбите на ДОПК, органите по приходите имат правомощието да изискват писмено представяне на доказателства в определен срок по смисъла на чл. 37, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, гарант, за което е и основният принцип на служебното начало, установен в чл. 5 от ДОПК.

Воден от горното, при надлежно упражнени служебни правомощия на

надзорните органи за изискване на представяне на доказателства, то за дружеството-жалбоподател, като участник в процеса, е възникнало задължението по чл. 13, ал. 1 от ДОПК – а именно да оказва съдействие и да предоставя информация при условията и по реда на посочения кодекс на органите по приходите, при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1, т. 1-4 от ДОПК. А чл. 37, ал. 2 от ДОПК го задължава да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива.

Предвид посоченото като не е представило изискваните документи в определения по чл. 37, ал. 3 вр. ал. 2 от ДОПК срок до 14.12.2019 г., дружеството е осъществило състава на вмененото му административно нарушение.

Деянито е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, и доколкото се касае за обективна отговорност, то не следва да се обсъжда въпросът за субективната страна на деянието, тъй като отговорността, която търговецът следва да понесе, е безвиновна.

Правилно АНО е приложил и санкционната разпоредба, като за неизпълнение на задължение по чл. 37, ал. 2 вр. чл. 13, ал. 1 от ДОПК се прилага специалната разпоредба на чл. 278б от ДОПК. Същата касае именно участниците в производството, докато санкционната разпоредба на чл. 273 ДОПК, касае трети на производството лица.

Наказващият орган е преценил вида и тежестта на наказанието, и тъй като същото не е със завишена степен на обществена опасност, точно е определил размера на санкцията, а именно – 3000 лв.

По отношение преценката дали извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, съдът намира следното - при определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл. 11 от ЗАНН и чл. 93, т. 9 от НК. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият състав приема, че административното нарушение, за което е санкционирано дружеството, не следва да се квалифицира като „маловажен случай”. В конкретния случай не са събрани доказателства, които да установяват обстоятелства, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение, доколкото на дружеството е предоставено достатъчен срок, в който да организира дейността си и да представи изисканата му документация.

По делото не са направени искания за присъждане на разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 516485-F534812/08.06.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – София в Централно управление на Национална агенция по приходите (НАП), с което на „Ф.“ ЕООД, ЕИК: ..., на основание чл. 287б от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 37, ал. 3 вр. чл. 13, ал. 1 от ДОПК.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК - пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____